

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2016 - 7799

Doknr.
460426

Dato
02-05-2017

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 20. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 44 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt.

Spørgsmål nr. 44:

”Vil ministeren være indstillet på at tage initiativ til en tværministeriel arbejdsgruppe, der kan se på, hvordan man kan afhjælpe de praktiske problemer, man oplever, når man lever under særlig adressebeskyttelse? Spørgsmålet stilles på baggrund af samrådet den 13. oktober 2016 om reglerne for særlig adressebeskyttelse, jf. SOU alm. del – samrådsspørgsmål D og E.”

Svar:

Bopælsadressen hentes i en række situationer fra CPR i forbindelse med en persons kontakt til myndigheder og virksomheder, og dette medvirker til en hurtig og smidig service.

For personer under særlig adressebeskyttelse er der tale om, at den faktiske adresse ikke fremgår af CPR og dermed ikke leveres fra CPR til systemer, som aftager data fra CPR. På den baggrund vil ordningen – som det også er påpeget i bemærkningerne til lovforslaget – kunne indebære ulemper for den enkelte i kontakten til myndigheder og private virksomheder. Der kan være tale om, at sagsbehandlingstiden hos offentlige myndigheder forlænges som følge af, at myndighederne må indhente nærmere oplysninger om den faktiske bopælsadresse hos bopælskommunen. For så vidt angår private virksomheder kan der være tale om, at det er problematisk at oprette et abonnement på en mobiltelefon eller indgå køb på afbetaling.

Den særlige adressebeskyttelse tager sigte på at yde en meget høj beskyttelse for personer, som befinder sig i en meget udsat situation på grund af persontrusler. Der kan være tale om situationer, som kan udvikle sig meget alvorligt for de pågældende, og hvor de pågældende ikke ser sig i stand til eller har mulighed for at sikre sig imod, at situationen forværres.

For mig er det afgørende, at ordningen indebærer en høj grad af beskyttelse, og jeg er indstillet på, at den særlige beskyttelse af adressen nødvendigvis må indebære en række ulemper for de pågældende. Det gælder f.eks. den omstændighed, at der kan være længere sagsbehandlingstid forbundet med at få indregistreret et køretøj eller vanskeligheder med at optage et kviklån f.eks. i forbindelse med køb af en mobiltelefon.

Jeg hæfter mig samtidig ved, at en række centrale processer i forhold til NemID og den pågældendes bank eller pengeinstitut rent faktisk virker. Jeg kan i den forbindelse henvise til den daværende social- og indenrigsministers svar af 11. november 2016 på

spørgsmål nr. 410 fra Folketingets Social- og Indenrigsudvalg om de hidtidige erfaringer med beskyttelsesordningen.

På denne baggrund finder jeg ikke grundlag for at nedsætte en tværministeriel arbejdsgruppe, som nævnt i spørgsmålet. Jeg har dog forståelse for, at praktiske problemer kan være en udfordring for personer, der er under særlige adressebeskyttelse.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll